DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)
av den 6 oktober 1982 *

Mål 307/81

Alusuisse Italia SpA, via Vittor Pisani 31, företrätt och biträtt av Guiseppe Celona och Gian Carlo Gabardini, advokater vid de italienska överrätterna, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokat Georges Margue, 20, rue Philippe-II,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas råd, företrätt av Franco Giuffrida, rådgivare vid rådets rättstjänst med delgivningsadress i Luxemburg hos H. J. Pabbruwe, direktör vid Europeiska investeringsbankens rättstjänst, 100, boulevard Konrad Adenauer, Kirchberg,

och

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiska rådgivarna Peter Gilsdorf och Antonio Marchini-Camia, med delgivningsadress i Luxemburg hos Oreste Montalto, kommissionens rättstjänst, båtiment Jean Monnet, Kirchberg,

svarande.

Talan avser på detta stadium frågan om upptagande till sakprövning av en talan enligt artikel 173 andra stycket i EEG-fördraget om ogiltigförklaring av kommissionens förordning nr 1411/81 av den 25 maj 1981 om införande av en tillfällig antidumpningstull på orthoxylen (o-xylen) med ursprung i Puerto Rico och Amerikas Förenta Stater (EGT nr L 141, s. 29) samt av rådets förordning nr 2761/81 av den 22 september 1981 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på o-xylen (orthoxylen) med ursprung i Puerto Rico och Amerikas Förenta Stater (EGT nr L 270, s. 1).

* Rättegångsspråk: italienska.

DOMSTOLEN (tredje avdelningen),

sammansatt av avdelningsordföranden A. Touffait samt domarna Mackenzie Stuart och U. Everling,

generaladvokat: S. Rozès,
justitiesekreterare: M. Dauses, rättssekreterare,

meddelar följande

dom

DOMSKÄL

1 Genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 3 december 1981 har bolaget Alusuisse Italia, SpA, Milano, enligt artikel 173 andra stycket i EEG-fördraget väckt talan om ogiltigförklaring av kommissionens förordning nr 1411/81 av den 25 maj 1981 om införande av en tillfällig antidumpningstull på orthoxylen (o-Xylen) med ursprung i Puerto Rico och Amerikas Förenta Stater (EGT nr L 141, s. 29, fransk version, vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå) samt av rådets förordning nr 2761/81 av den 22 september 1981 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på o-xylen (orthoxylen) med ursprung i Puerto Rico och Amerikas Förenta Stater (EGT nr L 270, s. 1, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå).

2 Genom dessa förordningar infördes en tillfällig respektive slutgiltig antidumpningstull på orthoxylen som omfattades av undernummer 29.01 DI i Gemensamma tulltaxan och som motsvarade Nimexe-nr 29.01-65 samt hade sitt ursprung i de båda ovan nämnda länderna, dock med undantag för orthoxylen som exporterades av vissa speciellt namngivna företag. I kommissionens förordning, som skulle gälla under en period av fyra månader eller tills rådet antog en slutgiltig rättsakt, fordrades som villkor för fri omsättning av produkten att säkerhet ställdes till ett belopp som motsvarade den tillfälliga tullen. I rådets förordning bestämdes bl. a. i vilken utsträckning de med tillfällig tull garanterade beloppen slutligen skulle indrivas.

3 Sökanden tillverkar ftalsyreanhydrid som används vid framställning av ftalsyrebaserade mjukgörare och hartser. Den viktigaste råvaran vid denna produktion är orthoxylen som sökanden, i egenskap av självständig importör dvs. utan anknytning till ett tillverknings- eller exportföretag, importerar från

bl. a. Förenta Staterna och Puerto Rico.

4 Efter att rådet och kommissionen framställt en invändning om rättegångshinder enligt artikel 91.1 i rättegångsreglerna, har domstolen beslutat att, utan att själva sakfrågan prövas, avgöra huruvida denna talan om ogiltigförklaring kan tas upp till sakprövning.

5 Det rättegångshinder som rådet gjort gällande består i att dess förordning nr 2761/81 utgör en förordning med allmän giltighet och inte berör sökanden personligen, vilken enligt artikel 173 andra stycket i fördraget saknar behörighet att begära ogiltigförklaring av en rättsakt av förordningskaraktär. Kommissionen har för sin del bestritt att talan kan tas upp till sakprövning, i den mån talan är riktad mot komissionens förordning nr 1411/81, p.g.a. bristande iakttagelse av den tidsfrist som artikel 173 tredje stycket föreskriver och anslutit sig till rådets argumentering vad beträffar upptagandet till sakprövning av den talan som väckts mot rådets förordning.

6 Det är ostridigt att kommissionens förordning nr 1411/81 har väsentligen samma föremål som rådets förordning nr 2761/81, eftersom de båda rättsakterna inför en antidumpningstull på samma produkt, från samma tredje länder. Härav följer att, om talan i den mån den riktas mot rådets slutgiltiga rättsakt inte kan prövas till följd av dennas normativa giltighet gentemot sökanden, kan samma slutsats dras när det gäller kommissionens tillfälliga rättsakt. Följaktligen bör det prövas om den aktuella talan, som syftar till ogiltigförklaring av de båda förordningarna, kan tas upp till sakprövning enligt artikel 173 andra stycket i fördraget.

7 Enligt artikel 173 andra stycket i fördraget kan en talan om ogiltigförklaring som väckts av en enskild tas upp till sakprövning, under förutsättning att den angripna rättsakten, även om den utfärdats i form av en förordning, i realiteten utgör ett beslut som berör sökanden direkt och personligen. Bestämmelsens syfte är särskilt att förhindra att gemenskapens institutioner genom blotta användandet av förordningsformen utestänger en enskild från att föra talan mot ett beslut som berör honom direkt och personligen, och således att precisera att den valda formen inte kan förändra en rättsakts karaktär.

8 En talan av en enskild kan emellertid inte upptas till sakprövning såvitt den riktas mot en förordning av allmän giltighet som avses i artikel 189 andra stycket i fördraget, eftersom kännetecknet på skillnaden mellan en förordning och ett beslut, i enlighet med domstolens etablerade rättspraxis, är om den

aktuella rättsakten har allmän giltighet eller ej. De angripna rättsakternas karaktär bör alltså prövas, och i synnerhet de rättsverkningar som de är avsedda att få eller faktiskt får.

9 Ur den synpunkten bör beaktas att de omtvistade förordningarna har till syfte att införa en antidumpningstull på all import av orthoxylen med ursprung i Amerikas Förenta Stater och Puerto Rico, med undantag av varor exporterade av vissa namngivna företag. Dessa regler framstår alltså i förhållande till de självständiga importörerna som till skillnad från exportörerna inte uttryckligen nämns i förordningarna, som rättsakter med allmän giltighet enligt artikel 189 andra stycket i fördraget, eftersom de är tillämpliga på objektivt fastställda situationer och får rättsverkningar för generellt och abstrakt bestämda personkategorier.

10 Sökanden har härvidlag hävdat att de angripna rättsakterna, trots att de utfärdats i form av förordningar, i förhållande till sökanden i verkligheten utgör beslut, eftersom importörerna av orthoxylen som samtidigt är användare av detta ämne utgör en sluten kategori av företagare, begränsad till antalet, vilkas identitet var känd vid tidpunkten för förordningarnas antagande.

11 Denna argumentering kan inte godtas. Som domstolen redan har konstaterat förlorar inte en rättsakt sin karaktär av förordning på grund av att det är möjligt att bestämma antalet eller t. o.m. identiteten på de rättssubjekt som den är tillämplig på vid en given tidpunkt, om den otvivelaktigt äger en sådan tillämpning på grundval av en objektiv rättslig eller faktisk situation som definieras i rättsakten och sammanhänger med dennas ändamål. Så förhåller det sig med de självständiga importörerna av orthoxylen. Beläggande med antidumpningstull som ett resultat av förordningarnas tillämpning sker i förhållande till importörerna från länderna ifråga endast på grund av deras objektiva egenskap av importörer av denna produkt. Härav följer att de omtvistade förordningarna i förhållande till dem utgör rättsakter av allmän giltighet i enlighet med artikel 189 andra stycket i fördraget och inte beslut som berör dem direkt och personligen.

12 Sökanden har vidare som stöd för att talan skall upptas till sakprövning framhållit att särdragen i det förfarande som förde fram till antidumpningsförordningarnas antagande, i synnerhet olika berörda parters deltagande i skilda stadier av denna process, leder till slutsatsen att det rör sig om individuella administrativa rättsakter som enskilda kan föra talan mot med stöd av artikel 173 andra stycket i fördraget.

13 Detta resonemang kan heller inte godtas, eftersom skillnaden mellan en förordning och ett beslut kan baseras endast på själva rättsaktens karaktär och de rättsverkningar den får, och inte på de närmare formerna för dess antagande. Denna lösning är för övrigt i överensstämmelse med det system för talerätt som gemenskapsrätten infört, enligt vilket importörerna är behöriga att föra talan vid nationella domstolar mot individuella åtgärder som vidtas av nationella myndigheter för att tillämpa gemenskapsförordningarna.

14 Av alla dessa skäl kan slutas, att de angripna rättsakterna är förordningar och inte beslut i den mening som avses i artikel 173 andra stycket i fördraget. Talan skall således avvisas.

Rättegångskostnader

I enlighet med artikel 69.2. i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Sökanden har tappat målet och skall därför ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

följande:

1) **Sökandens talan avvisas.**

2) **Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Touffait Mackenzie Stuart Everling

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 6 oktober 1982.

P. Heim
justitiesekreterare

A. Touffait
ordförande på tredje avdelningen